

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: گلوبال ریسرچ، ۸ اوت ۲۰۲۲*

نویسنده: Uriel Araujo**

برگردان: سایت «۱۰ مهر»

۱۵ اگست ۲۰۲۲

جنگ سرد جدید به جنگ جهانی جدید تبدیل می‌شود؟

تشدید تنش‌ها بر سر اوکراین و تایوان

هژمونی تک قطبی امریکا در حال پایان است، مهم نیست که کاخ سفید بخواهد تا کی و چگونه آن را حفظ کند. از آنجائی که تشکیلات امریکا جهان چندقطبی را نوعی تقابل وجودی می‌داند، به‌نظر می‌رسد که ایالات متحده در نوعی «طرح B» ترجیح می‌دهد به‌جای استقبال از ظهور نظم جهانی چندقطبی تازه، برای یک دو قطبی جدید فشار بیاورد.

پس از تحریک نانسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان، تنش‌ها تشدید شد، به‌طوری که چین در مانورهای ۴ اگست در نزدیکی جزیره تایوان راکت‌هائی شلیک کرد و برای اولین بار، پنج راکت چینی در آب‌های جاپان فرود آمد. نمونه تازه طرفداری واشنگتن از جدائی‌طلبان تایوان، نشان‌دهنده نقض سیاست خارجی «چین واحد» خود در این زمینه است که جهان را به درگیری بیشتر نزدیک می‌کند. این تحولات در حالی آشکار می‌شوند که جنگ روسیه و اوکراین امنیت غذایی جهانی را تهدید می‌کند. به دلایلی متعدد، غرب به رهبری ایالات متحده تا حد زیادی در بحران اوکراین در سال ۲۰۱۴ مقصر است و این هنوز هم در مورد جنگ نیابتی فعلی بین واشنگتن و مسکو در اوکراین صدق می‌کند. به گفته جان میرشایمر استاد علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو، گسترش ناتو ریشه اصلی این مشکل بوده و هست. اکنون، بسیاری از ناظران ذی‌علاقه از این بیم دارند که تاریخ اخیر به نحوی در آسیا بر سر تاییه نیز تکرار شود. آیا این بحران مضاعف می‌تواند جنگ سرد جدید کنونی را به یک دو قطبی جدید تبدیل کند و بدین ترتیب جهان را به جنگ جهانی نزدیک‌تر کند؟

واشنگتن تعامل خود را در جنوب آسیا به عنوان بخشی از چشم‌انداز گسترده‌تر هند و اقیانوس آرام برای مقابله با بیجینگ گسترش داده است. تنش‌ها در شبه جزیره کوریا نیز در بحبوحه نگرانی‌ها در مورد «ناتوی جدید آسیایی» در حال افزایش است. علاوه بر این، در ماه مه، جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، متعهد شد که از تایوان در برابر چین دفاع نظامی کند. علاوه بر این، واشنگتن به تائیه تسلیحات می‌فروشد (همان کاری که با کیف انجام می‌دهد).

در همین حال، اجلاس جون ناتو در مادرید به‌موضوع نشان داده است که ائتلاف نظامی به‌دنبال محاصره کامل روسیه است. اتحاد آتلانتیک از سال ۱۹۹۹ به سمت شرق گسترش یافته است، و اکنون، با عضویت سوئد و فنلاند، دامنه آن تا قطب شمال، یکی دیگر از نقاط داغ ژئوپلیتیک، گسترش خواهد یافت. همین اجلاس همچنین آشکارا بیجینگ را به‌عنوان یک تهدید خطاب کرد که بی‌سابقه است.

بنابراین، چنین «سیاست محاصره» نادرست در مورد روسیه و چین به یکباره تأثیر جانبی (از دیدگاه امریکا) در تقویت همکاری بین این دو قدرت بزرگ دارد. با این حال، این وضعیت دشواری‌های زیادی را برای همه بازیگران درگیر و برای صلح جهانی به‌همراه دارد. برای یک چیز، تصور این که واشنگتن چگونه می‌تواند منابع و اراده سیاسی برای ادامه محاصره همزمان بیجینگ و مسکو را برای مدت طولانی داشته باشد، دشوار است.

به گفته جنرال دن هوکانسون از دفتر گارد ملی ایالات متحده، گارد در حال بررسی یک برنامه آموزشی بزرگ در اقیانوس هند و اقیانوس آرام است. هدف این مشارکت‌ها تقویت یک ائتلاف منطقه‌ای ضد چین، در چارچوب رقابت امریکا و چین برای نفوذ در میان ملل جزایر کوچک است. این بیشتر در مورد ملاحظات نظامی است، همانطور که مورد اخیر جزایر سلیمان به‌موضوع نشان داده است.

دیمیتری سوسلوف، کارشناس روابط ایالات متحده و روسیه در مدرسه عالی اقتصاد، مدعی است که از زمان تشدید بحران اوکراین، واشنگتن نیز «رویکرد تقابلی‌آمیز خود را در قبال چین تشدید کرده است». به گفته این محقق، ایالات متحده در تلاش است تا یک سیستم یکپارچه جهانی از اتحادها ایجاد و همزمان با مسکو و بیجینگ مقابله کند. او چنین پروژه‌ای را با هدف «سیستم اتحادهای جهانی، واقعاً یکپارچه و کاملاً ادغام‌شده و نه فقط ادغام عمودی» توصیف می‌کند. این شامل «ارتباط افقی» با اتحادهای اروپایی و آسیایی است. این سیاست اتحادها خود نشان می‌دهد که چرا دومی‌ها (آسیایی‌ها) نیز به اجلاس مادرید دعوت شدند. بیانیه اجلاس سران همچنین اذعان کرد که «سطح بی‌سابقه‌ای از همکاری با اتحادیه اروپا» وجود داشته است و متعهد شد که این مشارکت ستراتیژیک را تقویت کند.

بنابراین، در حالی که در مورد «ناتوی جدید آسیایی» (مربوط به QUAD یا حتی به اصطلاح «QUAD جدید» صحبت شده است)، جاه‌طلبی‌های امریکا در واقع شامل چیزی است که می‌توان آن را به عنوان یک «ناتوی جهانی» جدید توصیف کرد که متشکل از متحدان است. در اروپا، آسیا و خاورمیانه. دلیل وجودی این بلوک مقابله با «تهدید» همکاری روسیه و چین است، «تهدیدی» که نتیجه سیاست‌های محاصره‌ای خود واشنگتن علیه دو قدرت بزرگ است.

در حالی که در حال حاضر هیچ دلیلی وجود ندارد که باور کنیم چین در آینده نزدیک تا آنجا پیش خواهد رفت که در تایوان مداخله نظامی کند، اما از سوی دیگر، همانطور که بسیاری از تحلیلگران از آغاز جنگ روسیه و اوکراین در فروری هشدار داده‌اند، اگر تشدید و تحریک هر گونه تنش بین این قدرت‌های بزرگ از کنترل خارج شود، ریسک خطر جنگ جهانی را با خود به‌همراه دارد، و بدتر از آن، چنین سناریوئی می‌تواند منجر به جنگ هسته‌ای گردد - که در این صورت، هیچ برنده‌ای وجود نخواهد داشت.

هژمونی تک قطبی امریکا در حال پایان است، مهم نیست که کاخ سفید بخواهد تا کی و چگونه آن را حفظ کند. از آنجائی که تشکیلات امریکا جهان چندقطبی را نوعی تقابل وجودی می‌داند، به‌نظر می‌رسد که ایالات متحده در نوعی «طرح B» ترجیح می‌دهد به‌جای استقبال از ظهور نظم جهانی چندقطبی تازه، برای یک دو قطبی جدید فشار بیاورد. با انجام این کار، واشنگتن تلاش می‌کند تا شرکای خود را در راستای همسوئی کامل قرار دهد، از همین رو تلاش می‌کند تا جنگ سرد جدید را تداوم بخشد و صلح جهانی را تهدید کند. اگرچه این یک معضل نادرست است. همانطور که کشورهای افریقائی، مصر، هند، عربستان سعودی و برزیل نشان داده اند، نشانه‌هایی وجود دارد که عصر عدم تعهد (عدم همسوئی) و چند تعهدی (چند همسوئی) باقی مانده است. این قدرت‌های نوظهور با موفقیت از دام همسوئی اجتناب کرده‌اند و در عین حال منافع خود را دنبال می‌کنند.

به‌طور خلاصه، همکاری روسیه و چین افزایش خواهد یافت و به همین ترتیب، چند جانبه‌سازی در میان قدرت‌های نوظهور منطقه‌ای افزایش خواهد یافت. این پیکربندی‌های جدید، پتانسیل ایجاد اتحادهای جدید و سیستم‌های جدید را دارند. در حالی که درباره بریکس و مکانیسم‌ها و نهادهای جدید بازار (غیر دالری) صحبت می‌شود، در حال حاضر کره زمین بشدت به سازوکارها و ساختارهای دیپلماتیک جدید نیاز دارد، نه تنها برای جلوگیری از دو قطبی و ایجاد چندقطبی، بلکه برای به حداقل رساندن خطر یک جنگ هسته‌ای جهانی و به‌معنای واقعی کلمه نجات جهان.

<https://www.globalresearch.ca/tensions-escalating-over-ukraine-taiwan-new-cold-war-evolve-into-new-global-war/5789229>

**اوریل آرانوجو محقق با تمرکز بر درگیری‌های بین‌المللی و قومی است.

۲۳ مرداد- اسد- ۱۴۰۱